

Θεσσαλονίκη, 20.3.2017

Αξιότιμε Κύριε Σρόιτερ

Πληροφορηθήκαμε ότι αύριο, Τρίτη 21.3.2017, η εκπομπή σας "ΑΥΤΟΨΙΑ" θα περιέχει αφιέρωμα στο ζήτημα της Μονής Εσφιγμένου με δικό σας ρεπορτάζ επί τόπου. Δεν γνωρίζουμε το περιεχόμενό του, ούτε και αν διαμορφώνεται κάποια αντίληψη μέσα από αυτό.

Εν πρώτοις νομίζουμε είναι εύλογο να διερωτηθούμε, πώς είναι δυνατό σε ένα αφιέρωμα για την Μονή να μην εμφανίζεται και να μην ακούγεται η ίδια η διοίκηση της Μονής και η αδελφότητά της. Η Ελληνική Διοίκηση, το Άγιον Όρος, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, η Ελληνική Δικαιοσύνη, όλοι δηλαδή οι αρμόδιοι, αντιλαμβάνονται ως μόνο εκπρόσωπο της Μονής την διοίκησή της. Ο Τύπος έχει άλλη γνώμη; Η ερώτηση δεν υποκρύπτει ενόχληση, αλλά θέτει ένα θέμα πληρότητας στην ενημέρωση. Με τις σκέψεις αυτές και με εκτίμηση προς το πρόσωπό σας σας απευθύνουμε την επιστολή αυτή, βέβαιοι ότι θα θελήσετε να την αναγνώσετε ολόκληρη κατά τη διάρκεια της ίδιας εκπομπής. Συγχωρέστε τον επιγραμματικό και αποσπασματικό χαρακτήρα της. Ο χώρος είναι κατ' ανάγκη περιορισμένος.

Το θέμα της Μονής Εσφιγμένου συμπυκνώνεται στο γεγονός ότι τα κτήριά της, τα κειμήλιά της, τα χειρόγρατά της, το αρχείο της, τα μνημεία της βρίσκονται υπό κατάληψη από ρασοφόρους που εισέρχονται και εξέρχονται ανεξέλεγκτα, ενώ όφειλαν να έχουν φύγει από το Άγιον Όρος από το 2005, αφού η εγκαταβίωσή τους εκεί απαγορεύεται σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Καταστατικό Χάρτη. - Είναι άγνωστο σήμερα τόσο στη νόμιμη διοίκηση της Μονής όσο και στην Ιερά Κοινότητα, σε τίνος τα χέρια βρίσκονται όλα αυτά τα πράγματα - γνωστοί είναι μόνο οι ηγέτες της κατάληψης. Για να καταλάβετε, ένα παράδειγμα: στα πλαίσια δίκης διατάχθηκε πραγματογνωμοσύνη για καταγραφή κειμηλίων, χειρογράφων, βιβλίων κ.λπ. και οι ηγέτες τους δεν επέτρεψαν στους πραγματογνώμονες να εισέλθουν έστω στο χώρο. Ο κάθε εχέφρων άνθρωπος ας βγάλει τα συμπεράσματά του και ας σκεφθεί τί μπορεί να σημαίνει αυτό, τί κινδύνους κρύβει κ.λπ. - Το γεγονός ότι οι καταληψίες αρέσκονται να επιτρέπουν σε τηλεοπτικές κάμερες την είσοδο και τις βιντεοσκοπήσεις των κειμηλίων ούτε απαντά στο πρόβλημα της κατάληψης, ούτε εξασφαλίζει την συντήρηση των κειμηλίων, χειρογράφων κ.λπ., ούτε αποδεικνύει έστω την ύπαρξή τους, αφού είναι αδύνατο να βεβαιωθεί κανείς, τί ακριβώς βλέπει σε μιά τέτοια προβολή. Και φυσικά μιά τέτοια προβολή δεν υποκαθιστά την άσκηση της αρμοδιότητας της Μονής, της Ιεράς Κοινότητας αλλά και των κρατικών υπηρεσιών για τα κειμήλια.

Εκτός από το κεντρικό κτήριο της Μονής οι καταληψίες ρασοφόροι κατέλαβαν και κτήριό της στις Καρυές με μοναδικό σκοπό να μην εγκατασταθεί προσωρινά εκεί η νόμιμη διοίκηση και αδελφότητα. Όταν επιχειρήθηκε το 2013 η εκκένωση μετά από δικαστική απόφαση, οι ίδιοι με την υποκίνηση του αρχηγού τους έριξαν βόμβες μολότοφ στους δικαστικούς επιμελητές και προκάλεσαν εκρήξεις με αποτέλεσμα να κινδυνεύσει η ζωή των τελευταίων και αρκετών άλλων. Για τον λόγο αυτόν καταδικάστηκαν πρόσφατα σε κάθειρξη 20 ετών τόσο ο επικεφαλής τους ως ηθικός

αυτουργός όσο και αυτός που τέλεσε την πράξη, ενώ σε κάθειρξη 10 ετών καταδικάστηκαν άλλοι έξι ως συνεργοί.

Σε όλα τα χρόνια της κατάληψης, από το 2002 μέχρι σήμερα, οι καταληψίες ρασοφόροι όντας εξοπλισμένοι με κάμερες, τηλεφακούς και ηλεκτρονικές - διαδικτυακές συνδέσεις, καταγράφουν τα πάντα και διοχετεύουν στη δημόσια θέαση ό,τι επιλέξουν. Έτσι με ιδιαίτερη ευκολία απευθύνονται στο θυμικό του ευρέως κοινού ως δήθεν διωκόμενοι, βρίσκουν άνετα τηλεοπτική κάλυψη, διασπείρουν ψευδείς ειδήσεις περί αποκλεισμού τους κ.λπ. Ταυτοχρόνως διαδηλώνουν ότι είναι έτοιμοι να τα τινάξουν όλα στον αέρα αν τους πειράξει κανείς ή ότι θα «μπουκάρουν στις Καρυές» και απειλούν να διαδώσουν αστραπιαία στο διαδίκτυο κ.λπ. κάθε σκηνή απομάκρυνσής τους. Με τον τρόπο αυτό εισπράττουν την ευθεία υποστήριξη των πió ακραίων κύκλων, εκκλησιαστικών, παραεκκλησιαστικών και πολιτικών, δρέπουν όμως και την συμπάθεια σε μερίδα του πληθυσμού που έχει μονομερή πληροφόρηση και έχει σχηματίσει την εντύπωση ότι πρόκειται δήθεν για έναν αδικαιολόγητο διωγμό αθώων καλογέρων.

Η ελληνική δικαιοσύνη βέβαια δεν επηρεάζεται από όλα αυτά και τους έχει επιφυλάξει πλήθος αποφάσεων είτε ποινικών καταδικαστικών είτε άλλων απορριπτικών κ.λπ.

Εκείνη που δυστυχώς επηρεάζεται είναι η εκτελεστική πλευρά της ελληνικής πολιτείας, η οποία υπό το δέος ενός άδηλου πολιτικού κόστους, αντί να τους μεταφέρει εκτός Αγίου Όρους και να εξασφαλίσει έτσι την ησυχία στον τόπο, αντιμετωπίζει την κατάληψη όπως και τις άλλες καταλήψεις ανά την χώρα. Και μέχρι σήμερα δεν έχει καν συλλάβει τους καταδικασθέντες, ηθικό και φυσικό αυτουργό, ενώ ο ηθικός αυτουργός, ηγέτης της κατάληψης, μιλάει αδιάκοπα στα μμε δηλώνοντας ότι δεν πρόκειται να παραδοθεί ποτέ, ακριβώς όπως και ο άλλος γνωστός φυγόποινος εσχάτως. Πιθανώς στην εκπομπή σας θα έχει αφήσει τις απειλές για ανατινάξεις και «μπουκάρισμα στις Καρυές» και θα επέλεξε μηνύματα αγάπης.

Και τώρα λίγα για την αιτία. Γιατί γίνονται όλα αυτά. Οι ρασοφόροι καταληψίες προβάλλουν πως διώκονται επειδή διαφωνούν και αντιστέκονται στον Οικουμενικό Πατριάρχη και πως παραβιάζεται η θρησκευτική ελευθερία τους. Ας τα δούμε με τη σειρά.

Εν πρώτοις το πρόβλημά τους δεν είναι με τον συγκεκριμένο Οικουμενικό Πατριάρχη, αλλά με κάθε Οικουμενικό Πατριάρχη από την εποχή του Αθηναγόρα, και με όλες τις Ορθόδοξες Εκκλησίες. Τον νυν Πατριάρχη μάλιστα τον καθυβρίζουν από τη στιγμή που ανέλαβε, πριν προλάβει να δώσει οποιοδήποτε δείγμα γραφής και ενώ τους πρόσφερε το πατρικό του ενδιαφέρον. Το Άγιον Όρος όμως ανήκει στην αποκλειστική δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου διαρκώς εδώ και έντεκα αιώνες. Αποτελεί περιοχή του. Δεν είναι μιά απλή περιφέρεια της χώρας κατοικούμενη αδιακρίτως από οποιονδήποτε πολίτη της, αλλά ένα εκκλησιαστικό μοναστικό κέντρο, στο οποίο δικαιούνται να εγκαταβιώνουν ορθόδοξοι μοναχοί ανήκοντες στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Πρέπει να το δει κανείς ως έναν μόνο ναό. Είναι αδιανόητο και φαιδρό, κάποιος που ανήκει αλλού και αντιμάχεται το

εκκλησίασμα του ναού, να καταλάβει ένα μέρος του και να μη φεύγει προβάλλοντας την θρησκευτική του ελευθερία.

Η απλή απάντηση λοιπόν στα περί θρησκευτικής ελευθερίας είναι ότι έχουν πράγματι το δικαίωμα αυτό ακέραιο, αλλά εκτός Αγίου Όρους, οπουδήποτε στη χώρα όπως οι υπόλοιποι παλαιοημερολογίτες. Υπάρχουν εκατοντάδες σημεία στη χώρα που μπορούν να τους υποδεχθούν φιλόξενα, ώστε να ασκούν εκεί την δριμεία κριτική τους, να ιδρύσουν ιδιαίτερη παλαιοημερολογιτική παράταξη αν θέλουν κ.λπ.

Για όλα αυτά τα αυτονόητα, από πλευράς Αγίου Όρους καταβλήθηκε για χρόνια ανυπολόγιστος κόπος προς συνεννόηση, κόπος που προσέκρουσε στον φανατισμό τους. Μέχρι το 2002. Τότε, όταν πιά η προπαγάνδα και ο προσηλυτισμός που ασκούσαν μέσα στο Άγιον Όρος, οι ύβρεις κατά των Πατριαρχών και των Μονών του Αγίου Όρους, οι απειλές περί ανατινάξεως των πάντων, η παρεμπόδιση των αρχών να ασκήσουν τους προβλεπόμενους νόμιμους ελέγχους στο χώρο της Μονής κ.λπ., όταν όλα αυτά λοιπόν έφθασαν στο απροχώρητο, το μεν Πατριαρχείο τους χαρακτήρισε όπως ήταν, δηλαδή σχισματικούς, η δε Ιερά Κοινότητα απεφάσισε την διάλυση και την απέλασή τους από το Άγιον Όρος.

Κατά των αποφάσεων αυτών οι καταληψίες απευθύνθηκαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Και το Ανώτατο Δικαστήριο το 2005 απέρριψε όλα τα επιχειρήματά τους ένα προς ένα. Και τότε το Άγιον Όρος όρισε νέα αδελφότητα και διοίκηση στη Μονή. Η οποία νέα διοίκηση τους κάλεσε δημοσίως και κατ' επανάληψη σε συνεννόηση, να τους βοηθήσει να αποκατασταθούν και να ενταχθούν στην κανονικότητα.

Εντούτοις εκείνοι επιμένουν στην κατάληψη. Ας σημειωθεί ότι όλοι τους εκτός από έναν ή δύο, εντάχθηκαν στην ομάδα με πλήρη γνώση και συνείδηση ότι η ομάδα είναι παράνομη. Ωστόσο σήμερα ωρύνονται ότι δεν εγκαταλείπουν το σπίτι τους. Μα δεν είναι σπίτι τους η Μονή. Είναι ένα ιερό καθίδρυμα που το κατέλαβαν συνειδητά αποσχίζοντάς το από το Άγιον Όρος για να πλήξουν το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την ενότητα του Αγίου Όρους.

Η αιτία της κατάληψης είναι λοιπόν κατανοητή. Αν φύγουν και εγκατασταθούν νόμιμα κάπου στη χώρα, δεν θα ασχοληθεί ποτέ ξανά κανείς μαζί τους και δεν θα απολαμβάνουν πλέον όσα απολαμβάνουν με το ένδυμα του δήθεν μάρτυρα. Μόνο η παράνομη κατοχή μιάς αγιορειτικής μονής εξασφαλίζει ακρόαση και δημιουργεί την εικονική πραγματικότητα ενός αγώνα υπέρ πίστεως και ενός δήθεν μαρτυρίου σε απευθείας αναμετάδοση.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση

Με εντολή της Συνάξεως της Μονής Εσφιγμένου
Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

Διογένης Καραγιαννακίδης